

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 17^{ΗΣ} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1936

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΒΟΡΕΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἀνακοινοῖ τὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἐκλέγεται τακτικὸν μέλος τῆς Ἑδρας τῶν Καλῶν Τεχνῶν ὁ κ. Κωνσταντῖνος Δημητριάδης.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καταθέτει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα συγγράμματα.

Ὁ κ. Δημ. Μπαλάνος παρουσιάζει τὸ ἔργον τοῦ σεβ. μητροπολίτου Τραπεζοῦντος «Ἡ ἐκκλησία Τραπεζοῦντος» λέγων τὰ ἑξῆς:

«Ὁ σεβ. μητροπολίτης Τραπεζοῦντος καὶ ἀποκρισάριος τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου κ. Χρῦσανθος ἐξέδωκε περισπούδαστον ὄντως ἔργον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἐκκλησία Τραπεζοῦντος», ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν πρώτην εἰδικὴν καὶ πλήρη περὶ αὐτῆς μονογραφίαν, ἔξ 906 ὄλων σελίδων.

Ἐκ τῆς μελέτης προτάσσεται πλουσιωτάτη βιβλιογραφία, μεθ' ἧς ἀπαραίτητος πρὸς διαφώτισιν αὐτῆς γεωγραφικὴ, τοπογραφικὴ καὶ ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τοῦ Πόντου καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐπαρχίας Τραπεζοῦντος. Εἰς ἴδια κεφάλαια ἐξετάζονται ὕστερον τὰ τῆς θρησκείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὴν προχριστιανικὴν ἐποχὴν, τὰ κατὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν Πόντῳ, αἱ μητροπόλεις καὶ ἐπισκοπαί, ἡ πνευματικὴ κίνησις καὶ ζωὴ, τὰ μνημεῖα τῆς ἑλληνικῆς χριστιανικῆς τέχνης καὶ τὰ μετὰ τὴν ἄλωσιν.

»Εἰς τὸ τέλος τοῦ τελευταίου τούτου κεφαλαίου μετὰ συγκινήσεως καὶ ὀδύνης διεξέχεται ὁ ἀναγνώστης τοὺς ἀγῶνας τῆς ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου συγγραφέως ποιμαιομένης ἐκκλησίας Τραπεζοῦντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ τὰς ὑπερανθρώπους προσπαθείας τὰς ὁποίας κατέβαλεν αὕτη ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου, ὡς καὶ τοῦ ἀρμενικοῦ καὶ τοῦ τουρκικοῦ ἔτι πληθυσμοῦ, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ρωσσοκρατίας. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐθνικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὴ αὕτη δρᾶσις ὀφείλεται κυρίως εἰς αὐτὸν τὸν ποιμενάρχην καὶ συγγραφέα, ὅστις ἐξ ἄκρας μετριοφροσύνης ἀποσιωπᾷ τοῦτο. Ἡ ἱστορικὴ ἀφήγησις περατοῦται μὲ τὰς συγκινητικὰς καὶ χαρακτηριστικὰς λέξεις, εἰς τὰς ὁποίας περιλαμβάνεται ὀλόκληρον τὸ συντελεσθὲν δρᾶμα: «*Καὶ ἐσβέσθη ἡ ἐκκλησία Τραπεζοῦντος*»· καὶ ἐπακολουθοῦν οἱ λόγοι τοῦ προφήτου: «*καὶ κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις, οἱ οἴκοι ἡμῶν ξένοις . . .*».

»Τὸ ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπισυνάπτονται πίνακες, ὡς καὶ εἰκόνες τῶν ἐν Τραπεζοῦντι ἰδίως μνημείων τῆς χριστιανικῆς τέχνης, καὶ γεωγραφικοὶ καὶ τοπογραφικοὶ χάρται, γεγραμμένον ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν πηγῶν, ὧν γίνεται ἀρίστη χρῆσις, μετ' ἐμβριθείας καὶ ἀντικειμενικότητος, ἀποτελεῖ πολυτιμοτάτην συμβολὴν εἰς τὴν χριστιανικὴν γραμματολογία καὶ ὄντως τιμᾷ τὸν σεβασμιώτατον συγγραφέα του, ὅστις τόσον σπουδαῖον μέρος διεδραμάτισε κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς ἱστορίας τοῦ Πόντου, ἀναδειχθεὶς οὐ μόνον ὁ ὑπέροχος ἱεράρχης ἀλλὰ καὶ ὁ ἀνεκτίμητος ἅμα ἐθνάρχης τῆς περιφερείας του. Διὰ τοῦτο θεωρῶ ἐπιβεβλημένον νὰ σταλῇ συγχαρητήριον τῆς Ἀκαδημίας πρὸς τὸν γεγραδὸν ἱεράρχην, ὅστις διὰ τῆς ἐθνικῆς του ταύτης ἐργασίας, προσέφερεν εἰς τὴν δύστηνον ἐκκλησίαν τῆς Τραπεζοῦντος τὴν ὑστάτην ὑπηρεσίαν του, συγγράψας τὴν ἱστορίαν της».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ

ΧΗΜΕΙΑ.—Ἐνώσεις ἀλογονούχων τοῦ μολύβδου μετὰ ἀλάτων ὀργανικῶν*. Ἀνακοίνωσις προεισαγωγικὴ ὑπὸ **A. X. Βουρναζου.**

Αἱ ἀλογονοῦχοι ἐνώσεις τοῦ διδυναμου μολύβδου σχηματίζουσι γενικῶς περίπλοκα συστήματα μετ' ἀνοργάνων ἀλάτων τοῦ αὐτοῦ ἢ διαφόρου ἀνιόντος ἢ ἀκόμη καὶ μετ' ἀνοργάνων ὀξέων τοῦ αὐτοῦ ἀνιόντος. Ὅμάδες ἀντίστοιχοι μετ' ὀργανικῶν ἀλάτων δὲν ὑπάρχουσιν, εἰς αὐτῶν δὲ τὴν δημιουργίαν ἀπέβλεψαν αἱ ἡμέτεροι ἔρευναι. Εἰς πλείστας τῶν τοιούτων περιπτώσεων τὸ κεντρικὸν ἄτομον τοῦ μολύβδου παρίσταται τότε τετραδύναμον, οὕτω δ' ἀκριβῶς ἔναντι τῶν δύο ἀτόμων τοῦ ἀλατογόνου στοιχείου διατάσσονται ἕτερα δύο ὀργανικὰ μόρια (O_a):

* A. C. VOURNAZOS.—*Verbindungen der Bleihalogenide mit organischen Salzen.*